

DET VAR MED DENNA 6. GENERATION som släktträdet förgrenades så att Bengt August och hustrun Anna Sofia bildade en svensk gren och hans syskon en amerikansk, alla med släktnamnet Johnson. Det var sonen till Bengt, George Johnson, som kom på besök i Morup den där sommardagen 1956 för att återknyta kontakten med släktingar i Amerika och Sverige.

With this sixth generation the family tree was divided. Bengt August and his wife Anna Sofia formed the Swedish branch and his siblings formed the American, all with the family name Johnson. It was Bengt's son, George Johnson, who visited Morup in 1956 to re-establish the contact between the American and the Swedish families.

Vid tiden för Bengt Augusts giftermål bodde föräldrparet Johannes och Petronella, då i femtioårsåldern, i Askhult med de kvarvarande barnen Johanna Beata och Bengt. Bengt August övertog gården på villkoret att föräldrarna fick flytta till en backstuga som fanns på ägorna alldeles intill och där bruka ett tunnland jord och i övrigt få sin bärning. Detta var en på den tiden vanlig pensioneringsform kallad "Undantag å hemman". I praktiken var det endast Johannes, Petronella och Bengt (då i skolåldern) som berördes, då ju Johanna Beata var stor nog för att ta

tjänst som piga. Med denna konstruktion fick gården Askhult två hushåll. Johannes fick leva på sin lilla jordlott (ungefär 20 x 250 m) för potatis- och grönsaksodling samt husbehovsfiske och inkomster från dagsverken på de större gårdarna i byn. Han levde så ända tills han gick bort 1912 vid 87 års ålder, de sista tjugofem åren som änkeman.

When Bengt August married, his parents Johannes and Petronella were in their 50s and still lived in Askhult with their youngest children, Johanna Beata and Bengt. Bengt August took over the farm on the condition that his parents became crofters and got a small piece of land to provide for their future. This was a common form of retirement. In practice only Johannes, Petronella and Bengt (who still went to school) were involved, as Beata was old enough to be a servant girl. Now Askhult consisted of two households. Johannes' household had to live on their small holding (about 22 times 275 yards) where they grew potatoes and vegetables and went fishing for household purposes. They also did day-work on bigger farms. Johannes lived like this until he died in 1912, 87 years old, after having been a widower for 25 years.

Bengt August levde som odalbonde under de hårda åren i slutet av 1800-talet. Vid dess slut var de tre syskonen verksamma i Amerika, men hade fått sällskap av hundratals ortsbor, de flesta ung-

domar, som tagit sig över till "Staterna" i kampen för den bistra tillvaron. Bengt August kunde dock bygga upp sin familj med hjälp av pappan Johannes: två kraftiga män.

Bengt August lived as a yeoman (freeholder) during the hard years at the end of the 19th century. During this time three siblings were in America. Hundreds of other villagers, mostly the young ones, had emigrated to America to get away from the grim conditions in Sweden. Bengt August succeeded in raising his family with help from his father Johannes: two strong men.

Bengt Augusts familjedata / Bengt August's family dates

6. GEN:

Bengt August Johansson, född/born 1847, död/dead 1935

Anna Sofia, född/born 1836

7. GEN:

Severina, född/born 1871, död/dead 1955

Johan, född/born 1874, död/dead 1900 (USA)

Nils Severin, född/born 1876, död/dead 1957

Det sena 1800-talet blev brevskrivningens epok. Brevet blev det kitt som höll emigranterna samman med föräldrar och vänner, det väckte känslor och förhoppningar om framtid och fram-

gångar. Pär Lagerkvist har beskrivit dessa av honom uppenbarligen självupplevda nära tingen hos människor i några finstämda diktstrofer: "...Det kom ett brev om sommarsäd, om vinbärsbuskar, körsbärsträd, ett brev ifrån min gamla mor, med skrift så darrhant stor. Ord intill ord stod klöveräng och mogen råg och blomstersäng..." Så Johannes och Petronella plitade ner små brev om buxbombuskar och plommonträd. Det var brev som sökte sig till Amerika med de konstiga adresserna. "Det hade hastat natt och dag, utan att vila, för att jag, långt borta, skulle veta det, som är från evighet..." Och svar kom efter några veckor om barn som växte upp och om det myllrande folklivet i New York.

The late 19th century was the time of letter writing. Letters kept the emigrants in touch with parents and friends. Letters aroused feelings and hope for a successful future. Pär Lagerkvist, a Swedish author and poet has described this out of personal experience in a poem: "...A letter came about summer crops, currant bushes, cherry trees, a letter from my old mother in big trembling writing. Words stood beside words like a field of clover, ripe rye or a meadow full of flowers..." So Johannes and Petronella wrote their letters about box bushes and plum trees. Letters which were sent to strange addresses in America. "It had hurried night and day, without rest, so that I, far away would know that which is since ages..." And after some weeks there was an answer to the

letter with news about children growing up and the milling life of New York.

Buxbombuskar. En händelse under en USA-resa många år senare, i en annan tid: Maryland. Villaträdgård. Buxbombuske. Omisskänligt stod den där och lyste i solen med sina djupgröna, läderaktiga, musöronformade blad. Jodå, förklarade värdinnan, den hade sitt ursprung i Askhult och tagits med i en blomkruka när hennes farfar, Nils Aron Johnson, kom till Amerika. En överföring från Hallands svarta mylla till Marylands röda jord.

Box bushes. A coincidence from a trip to the USA many years later, in another time. In a garden in Maryland there was a box bush. There it stood unmistakingly in the bright sunshine with its deep green leathery leaves formed like the ears of a mouse. Well, the hostess explained, this bush had been brought by her granddad, Nils Aron, as a potted plant when he came to America. A transfer from the black soil of Halland to the red one of Maryland.